

Περί αγάπης Μέρος Β΄

Λόγος Δ΄ Κατά Ιουδαίων

&7. Η μάχη λοιπόν κατά των Ιουδαίων ας σταματήσει εδώ . Γιατί σήμερα ρίψαμε τα βέλη εναντίον τους , λέγοντας μόνο τόσα , όσα ακούσαν για την ασφάλεια των αδελφών μας , η καλύτερα και πολύ περισσότερα . Πρέπει όμως τώρα να παρακαλέσω εσάς τους παρόντες, ώστε να δείξετε πολλή φροντίδα για τα μέλη μας και να μη λέτε ‘τι με μέλλει; γιατί ν’ ασχολούμαι και να καταγίνομαι εγώ με τους άλλους;’ Ο Κύριός μας πέθανε για μας, και συ δεν λες ούτε μια λέξη; Και ποια συγχώρηση θα έχεις; ποια δικαιολογία θα προβάλεις; πως θα σταθείς, πες μου, με θάρρος ενώπιον του βήματος του Χριστού, αδιαφορώντας για την απώλεια τόσων ψυχών; Μακάρι να μπορούσα να γνωρίζω όλους εκείνους που τρέχουν εκεί και δεν θα χρειαζόμουν τη βοήθειά σας, αλλά θα μπορούσα να τους διορθώσω τάχιστα. Όταν χρειάζεται να διορθώσεις τον αδελφό σου, κι αν ακόμη χρειασθεί να προσφέρεις τη ζωή σου, μη αποφύγεις να το κάμεις, αλλά μιμήσου τον Κύριό σου. Και είτε έχεις δούλο, είτε έχεις γυναίκα, κράτησέ τους στο σπίτι με πολλή αυστηρότητα. Γιατί, αν δεν τους επιτρέπεις να πηγαίνουν στο θέατρο, πολύ περισσότερο πρέπει να το κάνης αυτό για τη συναγωγή γιατί αυτή η παρανομία είναι μεγαλύτερη από εκείνη. Στην περίπτωση εκείνη το πράγμα είναι αμαρτία, ενώ σ’ αυτήν είναι ασέβεια. Και αυτά τα λέμε όχι για να τους αφήνετε να πηγαίνουν στα θέατρα, γιατί και αυτό είναι κακό, αλλά, για να το εμποδίσετε και αυτό πολύ περισσότερο.

Πες μου, τι τρέχεις να δεις στη συναγωγή των θεομάχων Ιουδαίων; ανθρώπους που παίζουν σάλπιγγες; Έπρεπε να κάθεται στο σπίτι σου και να στενάζεις για εκείνους και να δακρύζεις, που αντιμάχονται τα προστάγματα του Θεού, που έχουν μαζί τους τον διάβολο και χορεύουν. Γιατί, όπως είπα παραπάνω, εκείνο που γίνεται παρά το θέλημα του Θεού, κι αν ακόμη κάποτε είχε επιτραπεί να γίνεται, στη συνέχεια όμως γινόμενο είναι παρανομία και αίτια άπειρων τιμωριών. Σάλπιζαν κάποτε οι Ιουδαίοι, τότε που τελούσαν τις θυσίες, άλλα τώρα δεν τους επιτρέπεται να το κάμουν αυτό. Άκουσε όμως και για ποιο λόγο έλαβαν τις σάλπιγγες «κατασκεύασε», λέγει, «για τον εαυτό σου με σφυρηλασία σάλπιγγες αργυρές >>Αριθμ. 10,2 Έπειτα ανακοινώνοντας τη χρήση αυτών πρόσθεσε «και θα σαλπίζετε με αυτές όταν θα προσφέρετε τα όλοκαυτώματά σας και τις θυσίες προς σωτηρία σας>>Αριθμ.10,10 Που είναι λοιπόν ο βωμός; που είναι ή κιβωτός που είναι ή σκηνή και τα άγια των αγίων; που ο ιερέυς; που τα χερουβίμ της δόξης; που το χρυσό θυμιατήρι; που το ίλαστήριο; που οι φιάλες; που τα σκεύη του λιβανισμού; που ή φωτιά που κατέβηκε από τον ουρανό; Όλα τα άφησες και κρατάς μόνο τις σάλπιγγες; Βλέπεις ότι παίζουν μάλλον παρά λατρεύουν; 'Αλλ' όπως κατηγορούμε εκείνους, γιατί παρανομούν, έτσι και πολύ περισσότερο κατηγορούμε εσάς, γιατί συναναστρέφεσαι: με εκείνους που παρανομούν, και όχι μόνο εκείνους πού τρέχουν μμαζί τους στις συναγωγές, αλλά και εκείνους που μπορούν να τους εμποδίσουν και δεν θέλουν. Μη μου λες "Τι σχέση έχω εγώ με εκείνο μου είναι ξένος και άγνωστος" Όσο είναι πιστός και μετέχει μαζί σου στα μυστήρια και συχνάζει στην ίδια εκκλησία, είναι πιο συγγενής και από τους αδελφούς και από τούς συγγενείς και από τους φίλους. Όπως δηλαδή όχι μόνο κλέπτες, αλλά και όσοι μπορούν να αποτρέψουν τη κλοπή και δεν το κάμνουν, τιμωρούνται με την ίδια τιμωρία, έτσι τιμωρούνται όμοια όχι μόνον οι ασεβείς, και όσοι μπορούν ν' απομακρύνουν από την ασέβεια, αλλά δεν θέλουν να το κάνουν, η από οκνηρία η από νωθρότητα. Γιατί και εκείνος που απέκρυψε στη γη το τάλαντο, το

επέστρεψε ολόκληρο στον κύριό του, άλλα τιμωρήθηκε, γιατί δεν το πολλαπλασίασε. Και λοιπόν, αν παραμείνεις καθαρός και ακέραιος, δεν πολλαπλασιάσεις όμως το τάλαντό σου ούτε και οδηγήσεις αδελφό που χάνεται στη σωτηρία, θα πάθεις τα ίδια με εκείνον.

Τι μεγάλο πράγμα ζητώ από σας, αγαπητοί μου; Ό καθένας σας για χάρη μου ας σώσει κάποιον από τους αδελφούς, ας ένδια· φερθεί κι ας φροντίσει, ώστε στην επόμενη σύναξη μας να συναντηθούμε με πολλή παρρησία, προσφέροντας στον Θεό δώρα, που είναι τιμιότερα από όλα, επαναφέροντας στη σωτηρία τις ψυχές των πλανημένων αδελφών μας. Κι αν χρειασθεί να υβρισθούμε, η να δεχθούμε πλήγματα, η να υπομείνουμε οτιδήποτε άλλο, ας κάμουμε τα πάντα, ώστε να τους επανακτήσουμε. Γιατί και όταν μας κλωτσούν οι ασθενείς και μας υβρίζουν και μας εμπαίζουν τους ανεχόμαστε και δεν ντρεπόμαστε για τις ύβρεις τους, άλλ' ένα μόνο επιθυμούμε να δούμε, την υγεία εκείνου που κάμνει αυτές τις ασχημοσύνες. Ο άρρωστος πολλές φορές ξέσχισε τη στολή του ιατρού, άλλ' εκείνος δεν παραιτείται γι' αυτό από τη θεραπεία του. Πες λοιπόν δεν είναι παράλογο, εκείνοι που έχουν την πρόνοια των σωμάτων να δείχνουν τόση φροντίδα, και εμείς, βλέποντας τόσες ψυχές να χάνονται, ν' αδιαφορούμε και να νομίζουμε, ότι δεν παθαίνουμε κανένα κακό, τη στιγμή που σαπίζουν τα μέλη μας; Όμως ο Παύλος δεν ενεργεί έτσι, άλλα πως; «Ποιος, λέγει, «είναι ασθενής και δεν είμαι και εγώ; Ποιος σκανδαλίζεται και δεν φλογίζομαι εγώ . από πόνο;»²³. Αύτη λοιπόν τη φλόγα δέξου και σι), κι αν δεις κάποιον αδελφό να χάνεται, είτε σε κακολογεί, είτε σε υβρίζει, είτε σε κτυπά, είτε σε απειλεί ότι θα γίνει εχθρός σου, είτε σε απειλεί ότι θα κάμει οτιδήποτε άλλο, όλα υπόμεινέ τα με γεανιότητα, ώστε να κερδίσεις τη σωτηρία του. 'Αν αυτός γίνει εχθρός σου, ο θεός θα γίνει φίλος σου και κατά την ημέρα εκείνη θα σε ανταμείνει με μεγάλα αγαθά. Εύχομαι με τις ευχές των αγίων και οι πλανημένο! να σωθούν, αφού σεις φροντίσετε να τους βρείτε και να τους επαναφέρετε, και αφού απαλλαγούν οι βλάσφημοι εκείνοι άπα την ασέβεια, να γνωρίσουν τον Χριστό, που σταυρώθηκε γι' αυτούς, ώστε όλοι μαζί και με ένα στόμα να δοξάζουμε τον Θεό και Πατέρα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, στον όποιον ανήκει ή δόξα και το κράτος, μαζί και στο Άγιο Πνεύμα, σ' όλους τους αιώνες των αιώνων. 'Αμήν.

23. Β' Κορ. 11.29.